

Hirdetési árak:	
Egyszeri sora	5 írt - kr
Fél évre	12 - 50
Évesre	24 - 100
Reklamációs egyszeri sora	10 -
Egyszeri sora	10 -
Hirdetési díjak:	
Harmadikoszorúsított sora	5 kr
Szociális sora	10 -
Bélyeg minden bejegyzésért	30 -

BAJA

vegyes tartalmú hetiközlöny.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztői Iroda,	
Baja a lap szellemi részét illető közzétételéért felelős.	
Vadász-utca 11. sz. házban.	
Levelek csak birtokosokhoz juttathatók.	
El. Kéziratok nem adhatók vissza.	
Kiadóhivatal:	
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivataltól - N. A. J. L. O. S. - kézbe kell adni.	
Küldendő a postai hivatalnak (Baja, Szabados-utca 11. sz. ház).	

Néhány szó a szegényügyről.

I.

Ha iparügyünk még igen sok kívánni valót hagy hátra, ha a nép intelligenciájának kellő kifejtésére nézve, még ugyazólván miniscs téve, mégis megvan a hiátus ára, hogy ezen újabbán léveljünk az emberek végre is gyakorlati hivatelt nyújtsunk; de a szegényügy még annyira a humanizmus és emberkeretlet színe alatt áll, hogy egy részint állapotának felderítését, másrészt pedig a gyors segítség eszméinek megpodtását kötelességünknek tartjuk.

Hol marad a századunk fennem hirdettét humanitása és szabadelvűsége, ha a szegények ügyén, kiknek száma napról-napra szaporodik, midőn az elszegényedés mindinkább óriási mérvet ölt, nagyban és egészen elhanyagolt nemcsak nem iparokodnak, de meg sem kísérik.

Vajon hogy hely van művelt és emberkeretelt föld részünkön, hol a szegényügy meglehetően karoltott föl? és hány a hol semmi sem történt. Bizonyára ez utóbbiak tömegében elvész az eblétek csekély száma.

Igaz ugyan, hogy itt ott van néhány emlék, mely hirdeti, hogy a jótékonyág érzete még egészen ki nem halt. De mi ez, egy-egy csepp a nyomor tengerében.

Városunkban is van egy két intézmény, melynek célja a nyomorot elhnyitni. Van városi kórházunk, itt van a két nőtégylet, a városi szegény pénztár és . . . egydi semmi. Vannak magány emberek, kik itt adakozásra nyitják kezüket, mint ölmiserélt kell megemlítettünk, de még mind ezzel a nyomorom és szegényögen nem nyagyan és áltáljában, hanem csak kicsinyben és egyeseknél van segítve.

Hányszor látunk szegényeket, kiknek a leg-

jobb akarat mellett nincs testi erejük és tehetőségük a dolgra, látunk olyanokat kik teljes erőjükel dolgoznak, de nem bírnak megadni, mert drága az életem, sokszor alacsony a munkabér, és leggyakrabban igen nagy a család. Igaz, látunk gyakran rest naplopókát is, de ez hála Istennek, a legesekélyebb része a szegényeknek.

Hogy tehát ki és mily mértékben szükségű és érdelem a segélyt, ezt megföldni az illető kérésig vagy város előjárásainak karöltve egy e célra alakított állandó bizottsággal volna hivatal megföldint. Mert az elszegényedettek száma már-már annyira megy, hogy nemcsak a fontekelt megföldin, hanem egy magány egyén vagy egytel nem képes, hanem ennek életfeltételeit égető szükség is, mert a segély nélkül nagyszámú szegényögnél okvetlen beharapódzó socializmus és communizmus eszmék, párosítva a vele kapcsolatos morális hanyatlással roppant veszélyvel fenyegeti az államot úgy mint egyeseket.

Nézünk csak a francia communet, az orosz nihilizmust, a németországi socialdemokratizmust, vagy az olasz communizmust, és megfogunk gyözdöni, hogy mindezen ferde társadalmi kitévésék nagy részben a szegényedés és elhnyitelen nyomor kifolyásai.

De lová fog ez vezetni, hol állapodik meg?

Mert ha gyorsan és erőlyesen nem segítünk, a bajt gyökéresen nem orvosoljuk, hatványozott erővel fog fejlődni. E fejlődésnek egy jelentékeny tényezője a legutóbbi három évizetd gyakori háború is. Mert ha minden háború forrasza a nyomornak, úgy különösen az hazánkban, mert a viseltettség végett felvett és azonnal ki is adott kölcsök, nem enyésznek el a háterő végével hanem megmaradnak mint államadósságok, melyeket törlesztési és kamatait fizetni kell. Ezt csakis az adók feloldásával lehet eszközölni, és tényleg

elvel eszközöltetik is. Az ily eszközök pedig nem alkalmasak a nép szegényedésének megföldítésére és vagyonsodásának előmozdítására, hanem ellenkezőleg nevelik a szegények számát és fokozza a nyomort.

Igaz, hogy mindez már megtörtént, ezen változatni nem lehet, sőt ép az államnak rendkívűli magas költségvetése, mit egy részben a nyomozott államadósságok más részben a fgyverzett bére időz elő, akadályozza az államot nagyobb kiadásokat tenni szegényekre, melhánzákat, dolgot- és kórházakat és több ily nemtek felállításával fordítani. De ép mert az állam nem teheti, volna kötelessége minden egyes községnek karöltve a jómódúbb polgárokkal és ezek hozzájárulással és közreműködésével, jól alkalmazott és kellő segély nyújtása által, a saját körökben élő szegényeket telhetőleg segíteni, és mások végtelenségű nyedését megakadályozni.

Jó akarat, kitartás és áldozatkészesség nagyserű erőmennyekét vívhatnak ki, és mért hányoznának ezen erőnek hazánkban, miért városunkban. De bizonyára nem is hiányzanak, hisz igazolják ezt azon nagy és számos áldozatok, melyek a legutóbbi occupationális hádjárat okozta nyomor enyhítésére hozattak.

Ha a városi fejelet egytt a polgársággal szoros összkötötésbe lép, e nemes feladat kitésitése végett, lehetetlen, hogy a cél el ne érésök, ha csak lassan és idővel is.

Legyen az itt elmondott emlékedés kezdeményezője egy bizonyára fontos mozgalomnak melynek eredményt reményleni engedő eszközeiből legközelebb megfogunk emlékezni.

Jurkovics.

A »Baja« tárcája.

Mikor én Szerkesztő voltam.

(Visszaemlékezés.)

A bizony! Szerkesztő voltam — és pedig az Úrnak egyszerűnyelvezészetváhatadók estendéjében, mely a hadviselő felek előtt — minők az újságírók is — arról nevezetes, hogy szintén fűt és suak éve volt. (Igaz, csakahogy a kömigrázi, nem az erkölcsiesi vesszőfutáséve.)

Elvén az őszinteség. S azért minden hímezés nélkül bevallom, hogy akkorában 17 éves ember voltam — (ti boldog, szép idők, midőn az újságírás mesterségében csak a 17 évesek mertek belekontárkodni, holttá ma már hátulombolcs inexpressible is elegendő képestés erre) — azonban vala hozzá olyan tisztességű Nádásdy-bajnosom, hogy szinte ráülhetek volna későbbi kollégáim.

Tanultam, dekerk kezegyeskedtem, nem kevésbé orroltak ream e hamark kijuttott dicsőségért, s nem egy szer — hegedősözlömben sepp mese — megértették velem, hogy a szerkesztői tolt után csak akkor kelnekapodnom, ha már »tollam van«: de én bizony felem mellett irrasztelen el jó tanácsot, mintha csak belelőttem volna a jövőbe, midőn már az újságzerkesztészt tolt sem, csak oltó, meg nyomda festék kell!

Atján képleni a nyilvánosság elé! Vane ennél fiatal emberre néve esztöbbi valami? Gondolhattam

valma-e arra, hogy e nyilvánosságnak mily remek tolvaj-új-tjai vannak a szemes emberek számára?

Volt feiskolának abban az estendőben egy népes önképző körve; ebben az önképző körben két hatalmas párt (akkor még a politikáit enyvit tudtuk, hogy békesen csinálják, vagy — nem magyar emberek való) egészen veszte voltam én, a másik volt egy derek, gonásis fiatal ember, ki már azóta egy csendesebb országba ment lakni.

Először egyes próbát tudományos értekelte használt föl a két párt a mérkőzésre; később mind a kettő lapot alapított.

Igy lettem én az egyiknek a »Kisérlet«-nek Szerkesztőjévé. E két lapban azután megint csak a két párt dolgozta egymást; de a történeti igazság kedvéért a két lap egyeztem, hogy e harc oly annyira tisztességű volt, miszerint eljárvhatók volna tanulni hozzájuk akár a Szovicia-pártisok is.

Mankatársaim volt, quantum satis! Csak úgy azontolt a vers és próza. Telt a szerkesztői kosár, fogott a vörös iron.

Dejone — a »Kisérlet«-k gazdag tartalommal jelentek meg mindenkör, dacára annak, hogy s kellet őcsia kalendáriumok egyetlenegy gyönyöse sem létezőbbé más eredeti dolgozat gyánant.

Egyeszer egy anonyim levelet kapok, melyben, imely-lyes bökölökkel lapom kitűnésége iránt, megrovás foglaltak aert, hogy a »papokkal szemben olyan alázatos« vagyok.

Egy kis szerkesztői ízenetben azt válszólatom erre a névtelennek, hogy ez a harc, ha jogos

valma is, nem teremhet hóbortyánt számunkra, s csak is ránk néve vólnék distelenél!

Egy hétre utána kapom a másodikk anonyim levelet. Ez azután agyba-fibe vert loyális fellegoszerít. Elmondott mindennek, csak jóvá nem. Ég lapom következt számban elhaltatam e dolgot.

Történt azonban, miszerint a tanári tanácskozómány határozatából oda utasítottam, hogy a »Kisérlet« legközelebbi számat, mielőtt a nyilvánosság elé juttat, elvettleni mutassam be az igazgatósnak.

(Ne felejtse senki, hogy akkoriban a bajnosus gyerekek munkái is külömböggé nélkül e ez a alatt álltak!)

A parancsnak engedelmeskedtem. Mőhön betőzött át direktorom a lapot, s csodálkozva tekintet reám, midőn az utolsó oldalá ajdíg jutott.

— Nekem azt jelentették be, hogy a Kisérletök e száma egy mérgec cikket fog hozni — ellentétnek! — Lehet, válszólatom róla, hogy színt is ilyet bele valaki; azonban biztosítottam igazgató urat, hogy még én leszek a lap szerkesztője, az nem fog »Állam- nem v mitaltó« tárgyakk foglalkozni.

A derek ember megvereggette vállamat s kezet fogva velem — (mi ugyancsak nagy tisztesség volt ám abban az időben!) — hiszölő szavakkal becsajított el magától.

A lap — akarla sem halgatattam el — nem Gutenberg méltélyben készült, hanem egyes tanuló társaim kalligraphizották.

Volt egy igen derek fiatal ember barátom, ki gyönyörű írásról volt köztöltök nevezetes. A most el-

— **Majom mint pénztárnok.** Egy Siamban lakó német, világított emberhez melőtt sok hiteltelen dolgot beszél el a majokról, hogyan fogják a rákot, hogyan szokásnak tigris törben vésztől, de legérdekesebb, mint az mondja, hogy pénztárnok gyánat is használják őket. Siamban ugyanis szerinte sok rozsp pénz van forgalomban, melyeknek sajátságát felismerni igen nehéz s ember nem képes oly jól tenni, mint — a majom. A majom ugyanis minden darabot számba tesz s igen jól megéri, hogy ezüstből v-e-égy sem. Ha ezüst, oda adja urának, ha nem, visszadobja az asztalra. S a levdőre szerint egy félig meddig kitartott majom sem képes e tekintetben hibát követni el. Egynek háromszor adták oda a hamis pénzt s harmadszor dühösen a vízbe dobta. Még is csak sok különös dolgot láthat a világlátott ember.

— **Egy fejedelm.** a kire még nem létek. A merényletek idejét éljük. Erről szól a következő történetek.

Nem sokszor azzán, hogy a német császár, az olasz és spanyol királyok elleni merényletek megtörténtek, egy kis német herceg maga elé hivatja egyetlen miniszterét, komoran mondván neki:

„Nem vagyok önmag meglegedve. Kénytelen vagyok felhívni, aha be elbocsátási kérvényét.”

A miniszter nagy színeket mereszt a herceg.

„Hogyan, ön csodálkodik — folytatja a dühös kis fejedelm. Nem látja be hibáját? Európa minden fejedelmére lőttek már, csak reám nem.”

— **Egy amerikai fiatal hölgy** csehvilől (Kontucky) köb) nemrég egy palackot dobott az Ohio folyamba, mely a kisasszony lakcíme mellett azon kérdést is tartalmazta, hogy a szerencsés megtaláló léjjen vele levezetésbe. Egy ballardi agslegény megtalálta a palackot, levelezi kezdte a fiatal hölgygel s a boldogító eredményt csakugyan házasság lett. A lovsilvitei újság ehhez a következő megjegyzést fűzi: „Már most tartani lehet attól, hogy a kísérlet, palackozók által tenni szer. férje, általános divattá válik.”

— **A brüsseli szociális nagy izgalomba** jött egy esemény miatt, melynek színelnye egyik eikéző palota.

A szereplő személyek egyike hivatalánál, másika születésén fogva, magának állt foglal el.

Egyeszedő dolog az egész régióta. — A férj szinleg útra kel, félj rendfőrk s tanak kísértelenen tér vissza s bebizonyítja, hogy a legerősebben férjnek egyike. A dolog kétálgatlan és hitetlen bebizonyosodott lévén, a férj helylert kíndja a tanukat a szől:

— Menyezőm napján pezsgőtáink. Végezünk úgy, amint elkészült.

Pezsgő hozottak a nejét is ivásra kényszeríté.

Az imádó lejárta hűzódott egy rúgba.

— És ő? kérde a nő.

— Hát miért ne ő is? felelé a férj egész nyugodtan, — hisz ma az ő eljegyzését ünnepejük, mert reménylen, hogy csak olvendő német, különben golyót ropitnék agyába.

Az imádó keserű arczot vágott, s lázasan üritette a pezsgőt reggelig.

S a sajtónak a gyermekek ezen munkája közben soha sem volt oka pirulni; ma azonban már a pirulást is meg kell tanulni: midőn látja, mily gyáván dobálják sutba, nemcs hogy fegyverrel nemelyek, ha az ő nevében harcot kell elfogadni!

Hjo, ma a saját szolgálatában mindenki gyakorolhatja magát.

Talán erre is van egy oly értelmi ipartörvény, mely a kisiskoláknak is megengedi az óndió ipari foglalkozást?

Igaz, ott és, itt erő kell: de hát tökéletesen mindegy mai napig, akár az ész, akár az erő — mert nagykorúsága, hisz rája magát mindenki, s nem is eszedőznie azon, ha néhány hét múlva „Dávid” is meg a „Jóka” is, ha nem is mint szerkesztő, hanem mint „dr.” lép a világ elé.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

V . . . I.

— **Amerikai!** Bostonban egy kerekedő észrevette, hogy egy elegánsan öltözött hölgy, ki vásárolni skart nála, egyesen zsebébe csúsztatott egy pár sevely barisznyát.

A kerekedő megszólítja, fenyegeti s a hölgy kegyelmért eszedik, sőt kész husz frankot fizetni, csak-hogy hibáját jévátve. A másik fél bőven kárpótlva érezvén magát, de csak a barisznyát rá fogadta el s a lelejesleg visszadotta a husz frankból.

A hölgy eltávozott, a kerekedő pedig elámult. A husz frankos bankjegy hamis volt.

Borrszemek.

Augier Emil „Les Fourchambault” legújabb szép drámájából feljegyzünk néhány szép szellemes szót:

— Azt mondatd a mulkior — szói egy hölgy férjéhez, — hogy IV. Henrik III. Henrik fia volt?

— Ez az én nézetem.

Fourchambault bejéhez:

— Te megengeded leányodnak, hogy „Figaro lakodalma” olvassa?

— Nem csak az operát látta.

— Jól van . . . akkor nem értett meg belőle semmit.

A nő így jellemzi.

— „Sokszor változtatja rög ezmeit.

Politikai bölcsesség:

Nem kell azokra haragudni, kik etvéket változtatják . . . ha a miénkretérnek,

Mi az elővigyázat:

Ha az ember beteghez X. orvost hívatta és egyuttal az szízelot is oda rendeli, a koporsó készítés végett.

— Miért vagy oly szomorú kedvésem?

— Férjem súlyosan beteg, napok óta élet halál közt lebeg.

— Ki gyógykezeli?

— X. orvos.

— Ugy remédhatsz, az én megfogolott férjemet is ő orvosolta.

— Alfréd azt kérdelet, mit adjon húsvétra ajándekl? — „A mi nekem legjobban tetszik” — mondanék neki.

— Szerencsétlen t akkor biztos lehetaz, hogy saját fényképét kapod tőle.

X. ur Lolotte kisasszonyhoz:

Szolgálatok edesen egy kis ajándeklék és nagy szerelmem!

— Inkább megfordítva, édes barátom.

A francziánknál büntetés van kiszabva az állatkínzókra.

Egy asszony jól megverte szamarát a szédit pezsisrága ideték. Elkeseredésében így kiáltott fel:

— Mikor engemet megver az uram senki még csak meg sem szítja erte!

Felától a három éves kis lány reggeli pongyolában az ágyon.

„Vigyázz, mert leestél”, ügyelmezteté a pja.

„Nem esem én le, mert — fogom az ingemet.”

Szerkesztői üzenetek.

B . . . r Zs . . . a A tárgát fel fogjuk használni.

K . . . K . . . On se azért hogy verset nem közzétek. Ha meg valog meg kívánulok kézzárts! . . . szerkesztők.

Üzleti tudósítás.

Baja, 1879. február 8-án.

Buza új 7.80 szab 4.65 bab 7.— árpa 4.95 rozs 5.— köztészer 5.40 kélés 4.40 kukorica 3.80

Az árak 100 kilogr. után.

Felolós szerkesztő: **JURKOVICS OTTHAR.**

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Abilított ezennel közzérré teszi, miszerint Szerenie kőszégen a jegyzői lak, meg az év tavaszán újbol fog építtetni, vállalkozni éhájatok a községi építőságnál Szerenien jelentkezhetnek. Szerenie, 1879. febr. 8.

Nyáry Béla, jegyző.

Étvágyhiánytól, gyengült emésztéstől és gyomor bajoktól a legjobb, leghatásosabb és legkellemesebb szer

GRAUER MIKSA

égerszégi liqueurje.

Kapható eredeti palackokban használati utasítással együtt 50 kr. o. é. ÉDESKUTY L. Erzsébetért és NEUBAU N. István-utczá és vidéken minden nagyobbi fuzeke-kereskedésben. Hírszerő levél: T. c. Grauer Miksa urnak és megv. k. n. szálitókán.

Van szerencsém értesíteni, hogy a fővárosi vevérez ur által mált év novemberében vegyész elemzést és egészségi szempontból kifogástalannak talált ugynevezett „Égerszégi Liqueur”-t, kellemesen ízű és kis mennyiségben étvágyt ébresztőnek, a gyomrot nagyobbi tevékenységre gerjesztőnek találtam.

Budapest, 1877. szept. 23-án.

Dr. SCHMIDT, s. k.

Épset-fővárosi kir. orvos és egyet. tanár Magyarországi főoráktor Budapesten GRAUER MIKSA oszt. ésasz. és magy. kir. uovari szálitókán, VIII. kor. kerépesi-ut 57. sz. a. gyárépületben.

FERENCZ JÓZSEF

KESERÜVÉZ-FORRÁS.

A leghatasosab valamenyül keserülvé között Hatásban az által különbözék előnyben a többi ismer keserülvék, hogy kiválólag edényes hatással bírassák, jóhatást nem okoz utána. **Dr. Leidesdorf Miksa tanár.** kapt. Bcs, 1877.

Közlömnek az által tanak ki, hogy egyből keserű nem kel értehen ízű és hogy meg keserűbe, haeserűbe, itán sem zavarg meg az étvágyt és t. **Dr. Korányi Frigyes** (maros és kir. mézeszt. Budapest 1877. szept. 23-án).

Valamenyü budai keserülvé között kollektív és jólehasú által által tanak ki: gyomor- és bélmaladial megfogott székrekedéssel, alhasi érzéssel valamenit verőtelenséggel, anyaméhvétvágytalansággal **Dr. Kis Sándor,** a budai közorokos seb. 1877. aug. 30-án.

A hatás kivétel nélkül gyors, biztos állapotot nélkül Würz. **Dr. Baró Lichtensfels Scaanzoni,** tanár kapt. Bcs, 1877.

Készletben minden gyógyszerés és fuzekekereskedésben **Raktár: HERZFELD HENRIK, HERZFELD JAKAB KLENZÁNY és BABOCS és GUDAWATZ** M. német Németországi stb. ügyen. A szociálitási igazgatóságnál, Buda pesten.

Rendos adag egy fél pohórtalra 9-10

HERZFELD JAKAB

Stáforországi

növény - nedv

melibetgek részére.

Több mint 20 év óta szegregyedik és teljes jégyszer a torok és lélekoz szegreg minden bajai elind, ugy-mint: köhögés, nátha, rekedtség, nyak- és mellgyógyászat. Ammóval gyózik minden hájzseresztő növény-nedv van, a következők szavak: „Apoteke zum Hirschschin in Graz.” sorább a helylert „J. P.” bevezetés, vannak valamenit a köztől neve a Vannetia: **J. Fungelmeier, Apotheker.** kek színelen van nyomva.

Öve ügyelmeztetjük a n. é. közzéteggel a sok ártalmas és hamisított és kértik csak azaz ügyeket mint **VALODIAKNAK** tekinteni, melyek a feült szerető-jelekket oltsva vannak.

Ára egy flvegenk 88 kr. o. é.

Főosztályi-raktár: **Purgstaller J. szegregy-sterháza Grazban.**

Főraktár Magyarországi részére: **TÖRÖK JÓZSEF** ügyvezető meztelén **HERZFELD JAKAB** raktár Baja: **Nichts István, Herzfeld Henrik és fia** s **Herzfeld Jakob** urának. 2-12

NÁNAY LAJOS KÖNYVNYOMDÁJA

(BAJÁN, BÓDOG-TÉR, SCHEIBNER-féle HÁZ)

elvállal mindenemű

önálló munkák röpiratok, táblázatok, körlevelek,
esketési-, eljegyzési- és névjegyek,
váltók és kötelezvények, gyászjelentések,

sat. *izlésteljes* és a *legjutányosabb áron* való elkészítését.

Továbbá ajánlja dusan berendezett raktárát

számlák-, szállítólevelek-, községi- és egyéb hivatalos
nyomatványokból,

biróságok, ügyvédek és községek számára.

👉 Vidéki megrendelések a legpontosabban s legjutányosabban eszközöltetnek. 👈

Könyvnyomdáját a **LEGJABB BETÜKKEL** látta el.

Előfizetéseket elfogad a

Előfizetési díj:

„BAJA”

“	Égész évre	—	—	5	frt	—
”	Fél évre	—	—	2	„	50 kr.
”	Negyed évre	—	—	1	„	30 „

című közlönyre.

EPILEPSIA

(Néhfékr) és minden idegbetegséget orvosol és gyógyít Dr. Killisch szakorvos Drodában (Neustadt) levelben értekezés útján. Eddig már 11,000-nél több betegséget volt gyógykezelés alatt.

Nincs többé köhögés.

EGGER csecon-mélpastillái a legkellemesebb, legbiztosabb gyógyszer köhögés, rekedtség, torokbántalmak, elnyákosodás és mindenemű katarus ellen. — Kapható eredeti csomagokban 50 krajczerni, 1 frtert annak köztöltőjétől **Egger A. Budapest, Erzsébetter 3 szám.** — Baján: Poltermán Bertalan, Bözsek József és Sárkány Lázár gyógyszer. uraknál. A szállítás naponkint szakadatlan, postautalványra vagy utánvétellel.

Naponkint frissen készült finom theasütemény $\frac{1}{2}$ kilo csomagokban 1 frtjával.

EGGER A.

Budapest, Erzsébetter 3. szám alatt.

Hirdetmény.

A kismészárszék utcában lévő 128. szám a. Nagy Sándor-féle sarokház egész jó karban, mely áll: 3 utcai- és 2 udvari szoba, 2 külön konyha, éles- és fa-kamra, zárt padlás és egy igen jó pinceszől, továbbá a hozzá tartozó kerttel haszonbérbe vagy a legelőnyösebb feltételek mellett örök áron is eladó.

Értekezhetni

Vanások Máttyás úrnál.

Vásáryval Állandók Várossal

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

ezek bír. hatályosulást nyertek, s féltve hallgatgatásuk s mások érzékeny lelkét nem zaklatják, hanem királyi szabadalmazott gyárának legjobbj és legújainaktramelettől

eső köpönyeit.

Kocsiakardó nonyvait. agyrteltetett, szatorkozmelt.